

Introductie 2026:

Wat vrolijk en eervol om hier met jullie te zijn in de ambtswoning van de burgemeester, samen met onze kersverse wethouder Kunst en Cultuur. Mijn naam is Ewa Scheifes en ik sta hier namens de vijfkoppige jury van de Amsterdamprijs voor de Kunst.

Allereerst wil ik alle Amsterdammers bedanken die de moeite hebben genomen om hun favoriete maker, kunstwerk of organisatie voor te dragen. Ook wil ik het Amsterdams Fonds voor de Kunst bedanken, voor de ondersteuning en het vertrouwen die wij als jury kregen

Ik bedank mijn medejuryleden: Ola Mafaalani, Roberto Luis Martins, Jeangu Macrooy en juryvoorzitter Ahmet Polat.

De kunstenaars zelf weten al dat ze genomineerd zijn. Aan mij nu de feestelijke taak om jullie toe te lichten hoe wij als jury tot ons besluit zijn gekomen.

Graag stel ik aan jullie voor: de genomineerden in de categorie Werk van het Jaar.

Werk van het Jaar: George Tobal, *Doekje voor het Bloeden*

In de theatervoorstelling *Doekje voor het Bloeden* stelt George Tobal dak- en thuisloosheid centraal. Niet op veilige afstand, maar van binnenuit.

Samen met bewonersorganisatie Verdedig Noord maakte Tobal deze voorstelling. Verhalen van mensen die dakloos zijn of zijn geweest, vormden de basis voor het script.

Het publiek hoorde ze soms letterlijk terug. Het resulteerde in een productie die diepgeworteld is in de stad.

George onderzocht, schreef, regisseerde en speelde mee. Wat de jury treft, is hoe George en zijn gezelschap speelden met verwachtingen en archetypes. Hij maakte het publiek deelgenoot van een complexe en gelaagde werkelijkheid en liet zien hoe beleidskeuzes doorwerken in het dagelijkse leven van mensen op straat. Zo creëerde hij een indringende voorstelling die confronteert en schuurt en tegelijk licht en toegankelijk is.

George ging hierbij zijn eigen dilemma's niet uit de weg. Bijzonder vindt de jury het eind van het stuk, waarin hij zijn eigen rol bevraagt. Want was het wel ethisch verantwoord om van het verhaal van hoofdpersonage Willem een theaterproductie te maken? Het is een slot dat

indruk maakt, plaatsvervangend ongemak oproept en lang nawerkt bij het publiek.

De jury nomineert *Doekje voor het Bloeden* met overtuiging voor de Amsterdamprijs voor de Kunst in de categorie Werk van het Jaar.

Werk van het Jaar: Sef, *Lieve Monsters*

Wie Sef volgt, weet dat geen enkel album een herhaling van het vorige is. Van het popgerichte *De Leven* tot het elektronische *IJsland*: steeds kiest hij een nieuw vertrekpunt. *Lieve Monsters* is daarop geen uitzondering.

Je hoort een stemfragment van zijn zoon Aziz, gitaren worden zo bewerkt dat ze als synthesizers klinken en ruwe iPhone-opnames geven textuur aan strak geproduceerde elektronica. Het album klinkt zoals de wereld waarin het is gemaakt: waar mens en machine steeds moeilijker te onderscheiden zijn.

Toch zijn het vooral de teksten die de jury overtuigden. Sef beschrijft messcherp hoe de grote ontwikkelingen van deze tijd langzaam doordringen in ons dagelijks leven. Oorlog, technologie, sociale media en persoonlijke onzekerheden zijn geen afzonderlijke thema's, maar krachten die steeds meer met elkaar verweven raken.

Misschien verklaart dat waarom het album blijft resoneren. Mensen herkennen zich erin, halen regels aan en praten erover. Dat een album een jaar na verschijning nog steeds onderdeel is van het gesprek, zegt alles over de zeggingskracht ervan.

Lieve Monsters is niet alleen een vernieuwend album, maar ook een zeldzaam scherpe schets van hoe het voelt om nu te leven.

De jury nomineert *Lieve Monsters* met plezier voor de Amsterdamprijs voor de Kunst, categorie Werk van het Jaar.

Werk van het Jaar: The Patchwork Family, *Grand Family Affair*

Met hun manifestatie *Grand Family Affair* zette modecollectief The Patchwork Family een uitbundig en compromisloos statement neer tijdens Amsterdam Fashion Week.

In een vol Paradiso zag het publiek een grensverleggende productie van makers die zich verzetten tegen

keurslijven. Geupcyclede mode, drag performance en clubcultuur kwamen samen. Het was recht voor z'n raap, het was punk, het was vreugdevol. Precies waar Amsterdam naar snakt in tijden van onzekerheid en polarisatie.

Wie dacht een reguliere modeshow te bezoeken, wachtte een geweldige verrassing. Het werden veertig indrukwekkende minuten, waarin het publiek werd ondergedompeld in een extravagant feest. De catwalk fungeerde als een dynamische ruimte waarin disciplines, identiteiten en verhalen voortdurend door elkaar heen bewogen. The Patchwork Family stelt een alternatief voor aan de modesector.

Meer dan tachtig makers werkten mee. De jury vindt het een bijzondere prestatie dat zij allemaal hun eigen stem behielden. In het publiek was iedereen gelijkwaardig. Tijdens deze manifestatie bestond er niet zoiets als een 'eerste rij'.

"Stay together. Stay healthy. Stay kind. Don't fuck with fascists." Die tekst zag het publiek op grote spandoeken. Het typeert de werkwijze van het collectief: scherp, speels en politiek. Terwijl Amsterdam volgens sommigen "vertrut", bewijst The Patchwork Family dat de stad haar rebelse karakter nog lang niet verloren heeft.

De jury nomineert The Patchwork Family met veel optimisme voor de Amsterdamprijs voor de Kunst in de categorie Werk van het Jaar.

Stimuleringsprijs: Naaz

De jury ziet in Naaz een veelzijdige maker die haar muziek steeds opnieuw uitvindt. Een stem die zich niet laat inkaderen. Ze verkent voortdurend nieuwe klanken, schrijft haar eigen poëtische nummers en verbindt haar werk aan andere kunstvormen. Zo componeerde ze muziek voor theater, vertolkte ze een hoofdrol in een Koerdische opera tijdens het Holland Festival en werkte ze samen met het Andalusisch Orkest.

Haar culturele achtergrond en maatschappelijke betrokkenheid vormen een vanzelfsprekend onderdeel van haar artistieke praktijk. Die klinken door in haar muziek, haar samenwerkingen en haar publieke optredens, zoals bij de Feminist March.

De jury heeft de onafhankelijke en compromisloze koers die Naaz de afgelopen jaren heeft ingezet met waardering gevolgd. Na een periode buiten de muziek

keerde ze terug. Dat deed ze op haar eigen voorwaarden, niet gebonden aan de ratrace van algoritmes en clickbait. Die artistieke vrijheid klinkt door in haar werk: persoonlijk, kwetsbaar en geëngageerd.

Tijdens optredens

laat ze voicenotes van haar moeder horen en spreekt ze openlijk over haar autisme. Daarmee maakt ze ruimte voor verhalen die niet vaak worden gehoord.

De jury nomineert Naaz met veel enthousiasme voor de Amsterdamprijs voor de Kunst in de categorie Stimuleringsprijs.

Bnnyhunna

Bnnyhunna is multi-instrumentalist, songwriter, componist en producer die de veelzijdigheid van zijn omgeving weet om te zetten in een eigen artistieke signatuur.

In zijn muziek komen invloeden uit R&B, jazz en hiphop samen, maar het is vooral de gospeltraditie die zijn werk kleur geeft. Die hoor je niet alleen terug in zijn composities, maar ook in de manier waarop hij muzikanten en publiek bijeenbrengt: vanuit collectiviteit, bezieling en verbondenheid.

De jury ziet in Bnnyhunna een artistiek verbinder die als een dirigent uiteenlopende muzikale werelden, generaties en publieksgroepen samenbrengt. In Paradiso, het Concertgebouw, op North Sea Jazz en zelfs in de Johan Cruijff Arena maakt hij de energie van de kerkelijke gemeenschap voelbaar. Zijn muziek draagt je; zijn concerten hebben een spirituele lading. Ook als je niet in God gelooft.

De jury vindt het bijzonder dat hij in het kielzog van zijn eigen ontwikkeling anderen met zich meeneemt. Zo initieerde hij jamsessies bij Super-Sonic Jazz, waarmee nieuw talent een plek kreeg op het festival. Op die manier fungeert hij voor veel muzikanten als springplank naar een eerste eigen EP of album.

De jury nomineert Bnnyhunna vol verwachting voor de Amsterdamprijs voor de Kunst in de categorie Stimuleringsprijs.

Stimuleringsprijs: Kim Karssen

Theatermaker, actrice en comedian Kim Karssen laat een wereld zien die nét iets anders is geordend.

What you see is what you get: ze is ontwapenend eerlijk, schaamteloos in haar grappen en prettig absurdistisch. Alleen al de titels die Karssen kiest, typeren haar als een maker met een geheel eigen toon. Denk aan *Schrödingers hond*, *God is een snotje* of *We're all alone in this together*.

Vanuit haar eigen observaties, angsten, obsessies en verlangens maakt ze theater dat voor ons allemaal herkenbaar is. Ze reflecteert op thema's als de dood, eenzaamheid en vervreemding, en doet dat met lichtheid en humor. Daarmee brengt ze iets teweeg bij het publiek. Alles klopt in Kims wereld: van tekst en spel tot kostuums en enscenering.

De jury waardeert daarnaast haar zichtbaarheid en ondernemerschap. Karssen neemt eigenaarschap over haar artistieke profiel en weet haar publiek ook buiten de theaterzaal te bereiken. Met een doordachte inzet van social media bouwt zij aan haar positie als maker.

Karssen is geworteld in Amsterdam. Ze speelt op de Parade, vond bij Frascati Producties haar artistieke thuis en was te gast bij Theater Bellevue. Daarbij neemt ze altijd haar unieke blik op de wereld mee het podium op.

De jury nomineert Kim Karssen vol bewondering voor de Amsterdamprijs voor de Kunst in de categorie Stimuleringsprijs.